

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Terram varijs modis, ob hominum peccata, reddi inutilem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

S. I.

Terram varijs modis, ob hominum peccata, reddi inutilem.

Agnum diuinæ beneficentiæ argumentum est terra, cuius muneribus, quia non solum æquissimum est priuari ignavos, sed multò etiam iustius plecti quosdam, qui in ea, in ignominiam Conditoris, viuunt: meritò eadem etiã subinde fit diuinæ iustitiæ & speculum, & instrumentum. In ea enim nonnunquã Numinis ira luculentè apparet. Neque vnus est per illam puniendi modus. 1. Terra relinquetur deserta, ait Prophetes. Vbi nemo habitat, ibi nemo arat, nemo metit.

Gen. 10. 11
Exod. 10. 4
Isa. 6. 11

Quæ incolas habet, regio, inquit Xenophon, magni pretij possessio est; eademque, si ab hominibus deserta sit, etiam commodis ipsis caret. Terra ergo deserta deserit & ipsa: ac sæpe preuenit, vt deseratur. Nam 2. Etiam si sint, qui stiuam torqueant, qui vomere lacunam faciant, qui sulcum imprimant, qui semen jactent; immò qui centum aratris terram vertant, tamen nonnunquam aqua pessima sunt, & terra sterilis. 3. Aliquando aquæ penitus nullæ sunt, si clausum fuerit calum, & non pluerit, propter peccata

Xenophon. 1. 4 de Institut. Cyri
4. Reg. 2. 19.
3. Reg. 8. 35.

cata mortalium. 4. Aliquando nimia sunt, ut computrescant semina; & tantæ, ut terram non rigent, sed mergant: sicut in di-
Gen. 7. 4 huius accidit. 5. Aliquando imbres frigore concre-
Exod. 9. 18. rantur, longiq; perit labor irritus anni. En-
*pluam cras, ait, hac ipsa hora, grandinem multa-
 ram nimis.* 6. Aliquando iam flaua Ceres manus & falcem postulat, cum noxia ani-
 mantes spem propinquam depopulantur.
Exod. 10. 4. *Ecce ego inducam cras locustam in fines tuos, qua operiat superficiem terra, ne quidquam ei appareat; sed comedatur, quod residuum fuerat grandini.* 7. Aliquando ira incensus Deus terram caelestibus flammis vastat. Sic
Gen. 19. 24. *Dominus pluit super Sodomam & Gomorrhã sulphur & ignem a Domino de celo.* Nihil v-
 tique tunc viruit, in illis campis; in quibus vel ipsa poma, etiã hodie, leui pressu, in va-
 gum puluerem fatiscunt. Nec opus est pi-
 ce; sole potest mundi Gubernator solum-
 exurere: quo iubente, aliàs & præsentia huius astri salubriter calefacit, & absentia vtiliter refrigerat; aliàs siue absens sit, siue præsens, omnia deuenustat; ut vel bustu fiant, vel obscurum chaos, & facies nocturna; eclipsi lumen eius obuekante.

Qua-

Quanquam enim ista sæpe suas, etiam in natura causas habent; falsum est tamen, nihil horum Deos facere, nec iram numinum calum concuti, aut terram, vt Stoicus præsumere animo iussit.

Senec.
lib. 6. nat.
q. 9. c. 3.

Terra luce, & fecunditate orbata.

Apud veteres tragædos, Atreo Mycenarum rege, Thyesti fratri suo filium epulandum præbente, fingitur sol, facinoris immanitatem abominatus, radios suos resorbuisse; immò, ne pollueretur, aufugisse. Ita tenebris terras operuisse erubescens naturam, canunt Poëtæ, qui sibi videbantur irati Dei offensionem grauius exprimere non posse. Nimirum, vt pictor excellens tabulæ à se pictæ continam obduxit, ne à futuro, vltra crepidam sapiente, aut alio Momo opus carpente aspiceretur: ita Deus quoque texit olim in Ægypto, nona plaga, terras; &, Filio suo moriente, trium horarum interuallo, cæli lumen extinxit, vt ostenderet, vel naturam pati, vel naturæ authorem; eaq; propter indignos esse mortales, qui lucem, qui orbem, qui orbis Conditorem intuerentur, quem crucifixerunt.

Senec. in
Thyeste.

Eodem momento dies, ait Tertullianus, *me-*

Tertull.

Hh 3 diuum